

ALLAHIN RƏSULUNUN CANIŞINI

<"xml encoding="UTF-8?">

ALLAHIN RƏSULUNUN CANIŞINI

Əhli sünnət təhqiqçilərinin qondarma saydığı, Ümmül-möminin Ayışədən nəql olunan bir neçə rəvayətdən başqa heç kəs Peyğəmbərin Əbu Bəkrin canişinliyi barəsində bir söz deməsini iddia etməmişdir.

Digər tərəfdən, əhli-sünnə kitablarında bəzən Ayışənin iddiasının əksinə olaraq həqiqətin tamamilə başqa olması, bəzən də: "Allahın Rəsulu heç kəsi təyin etməmişdir" – kimi dəlillər zikr olunmuşdur.

Bu qəbildən olan saxta hədisləri düzəldənlər, Əbu Bəkrlə müxalif olanlar arasında yüksək şəxsiyyətlərin oluğunu, eləcə də onunla olunan beyət üçün icma yaradılmasının mümkün olmadığını gördükdə, belə hədislərin düzəldilməsinə əl atmışdılar.

Amma Allahın Rəsulunun (s) Əbu Bəkrin canişin olması barəsində heç zaman göstəriş verməməsinin dəlilləri bunlardır:

1. Ədül-Həmid Mədaini yazır:

Əgər Allahın Rəsulu (s) Əbu Bəkrin canişin olması barəsində göstəriş vermiş olsaydı, onun özü Səqifə danışqlarında buna işarə etmiş olardı. Halbuki o özü bu barədə kiçik olsa belə, iddia etməmişdir. Orada deyilən təkcə Əbu Bəkrin Peyğəmbərlə bir yerdə - mağarada olması və ya Peyğəmbərin "Rəhbərlər Qureyşdən olmalıdır" və "Əbu Bəkr qureyşdəndir" haqqında olan sözlərdir.

Ömər, Əbu Bəkr və Əbu Ubeydənin daha çox təkid etdikləri "Mühacirlər Peyğəmbərin dostları və qohumlarıdır və rəhbərliyə başqalarından daha layiqdirlər" – cümləsi idi .

:2.Əbu Bəkr danışqlarının birində aydın surətdə deyir

وددت اني سألت رسول الله عن هذا الامر فيمن هو فلا ينا زعه احد و وددت اني كنت سألته هل للانصار في هذا حق

Kaş ki, Allahın Rəsulundan xilafətin kimin öhdəsinə olacağından sual etmiş olaydım ki, heç kəs" onun sahibi ilə bəhsə qalxmıyaydı! Həmçinin kaş, ənsarın bu işdə haqqının olub olmamasından soruşaydım!"

Allahın Rəsulundan (s) Əbu Bəkrin haqqında göstəriş olsaydı, onun özü eşitməzdimi?! Onun Allahın Rəsulundan (s) eşitməsini iddia etdiyi təkcə "Rəhbərlər qureyşdəndir" cümləsidir. Təəccüblüdür ki, heç kəs Əbu Bəkrdən Peyğəmbərin Qureyşin hansı tayfasının nəzərdə tutmasını soruşmamışdır.

Halbuki Qureyşin 25 tayfası vardır və bunlardan Bəni-Haşim hamıdan üstündür. Yaxud

bundan savayı Allahın Rəsulu (s) başqa bir şey buyurmamışdırmı? Bundan əlavə, necə olur ki, Allahın Rəsulu (s) bu sözü dedikdə özündə olur, lakin əhəmiyyəti daha artıq olan vəsiyyəyə gəldikdə isə, sayaqlama halında olur?!

Buna oxşar yüzlərlə hədis, Əbu Bəkrin Allahın Rəsulunun (s) buyuruğunun əsas hissəsini :açıqlamamasını göstərir. O rəvayətlərin seçimi belədir

الأئمة بعدى اثني عشر كلها من قريش...

Məndən sonra on iki imam olacaqdır ki, onların hamısı qureyşdəndir” Səqifədə tək-cə əvvəldən” bir: “əl-əimmə” və axırdan isə iki: “min Qureyş!” kəlmə deyilir və imamların on iki nəfər olması isə açıqlanmır.

“Səhihi-Buxari”, “Səhihi-Müslüm”, “Sünəni-Tirmizi” və “Musnədi-Əhməd” kitablarında bu məzmunadan olan onlarla rəvayət qeyd edilmişdir. O rəvayətlərin bir çoxunda Qureyşdən olan imamların sayı on iki nəfər və onların olacaqları vaxtv qədər dinində bərqərar olacağı açıqlanmışdır.

Çox gözəl aydındır ki, ardıcıl imam silsiləsinin nə say baxımından, nə onlar üçün deyilmiş xüsusiyyətlər baxımından şiədən savayı heç bir məzhəblə uyğunluğu yoxdur. Hədislərin açıqlamasından, qeyd olunan on iki nəfərin öz əsrlərinin ən yaxşı və üstün adamları olmaları məlum olur.

Əgər Allahın Rəsulunun (s) sözünün mənası “Camaata rəhbərlik etməyə Qureyşdən savayı heç kəsin ləyaqəti yoxdur” olsa, onda nə üçün xəlifə ölüm qabağı “Kaş ki, Peyğəmbərdən, ənsarın xilafətdən haqqı olub-olmamasını soruşmuş olaydım!” belə bir söz deyirdi? Məgər ənsar Qureyşdəndirmi?

Əgər Salim” لو كان سالم حياً ما تخالجنى فيه الشكوك :Həmçinin ikinci xəlifə ölüm qabağı deyirdi (Əbu Huzeyfənin azad olmuş qulu) sağ olsaydı xilafətin onun haqqı olmasında şək etməzdim!”

Doğrudan da görəsən, Salim Qureyşdən idi?! Heç zaman!

Ömər in seçilməsində də heç də Əbubəkr, Allahın Rəsulunun (s) onun haqqında bir söz deməsini iddia etmir, tək-cə bu sözü deyirdi: “Allah cavab verərək ən yaxşı adamı xalq üçün rəhbər seçdiyimi deyəcəyəm.”

:3. İkinci xəlifə dünyadan getdiyi zaman canişin təyin etdikdə deyir

ان استخلف من هو خير مني و ان اترك فقد ترك من هو خير مني

Əgər bir nəfəri öz yerimə seçsəm (səhv etməmişəm, çünki) məndən qabaq olan və məndən” yaxşısı (Əbu Bəkr) öz yerinə seçmişdir. Əgər bir kəsi öz yerimə seçməsəm (yenə səhv etməmişəm, çünki) məndən yaxşı olan (Allahın Rəsulu (s)) bir kəsi canişin təyin etməmişdir.”

4. Əbu Bəkr Səqifədə Allahın Rəsulu (s) tərəfindən nə özü, nə də başqa bir nəfər üçün heç bir Mən sizin üçün rəhbər olmağa bu iki” قد رضيت لكم احد هذين الرجلين :məqam iddia etmədən deyir

kişidən (Ömər və Əbu Ubeydə) birinə razıyam.” Görəsən, o özünün yüz faizlik haqqını digərlərinə təklif edirdi? Yoxsa onların haqqında Allahın Rəsulundan bir şey eşitmişdi? Yəqin ki, Əbu Bəkr Bunlardan hansı ilə istəyirsinizsə, beyət edin!” – deyir və ardınca Ömər“ **بايعوا ايها شئتم**:camaata
:üzünü Əbu Ubeydəyə tutaraq

Əlini uzat, səninlə beyət edir!” Çünki (Allahın Rəsulu“ **ابسط يدك فلابايعك فانك امين هذه الامة** (Allahın Rəsulu buyurmuşdur:) Sən bu ümmətin əminisən.”

Bu cümləni deməklə Ömər, Əbu Übeydənin xilafətə layiq olmasını və Allahın Rəsulunun (s) heç də Əbu Bəkrə itaət edilməsinin lazımınca deməməsini bəyan edir. Baxmayaraq ki, bir neçə andan sonra hər ikisi Əbu Bəkrə: “Biz sən olan yerdə başqasına rəva bilmərik!” – deyirlər!

:5. Əbu Bəkr rəhbərliyinin ilk günü məsciddə deyir

ايها الناس اني لم هجعل لهذا المكان هن اكون خيركم....

Ey camaat! İndi ki, mən bu yerdə (Allahın Rəsulunun canişinliyi məqamında) oturmuşam, bu o“ **اقيلوني، اقيلونى، اقيلونى فليست**

بخيركم: Məni boşlayın, boşlayın, mən sizlərin ən yaxşısı deyiləm!”

6. Deyirlər ki, Əbu Bəkr bir neçə gün Allahın Rəsulunun (s) göstərişi əsasında məsciddə camaat namazının imamətini boynuna götürmüşdür. Bu barədə bir neçə məsələyə işarə etmək lazımdır:

a) Əhli sünnədən olan sənədlərə görə, Əbu Bəkr Üsamənin ordusunun üzvlərindən olmuş, digər tərəfdən də Allahın Rəsulu Usamənin ordusundan boyun qaçıranları lənətləmişdir. Belə olduqda Əbu Bəkrin Allahın Rəsulu tərəfindən bir neçə dəfə camaat namazı qılmasına təyin edilməsi necə mümkün ola bilər?!

b) Amma o qədər ki, şiə və sünnü mənbələrində müəyyən qədər qəbul olunmuşdur, Əbu Bəkrin bazar ertəsi günü (Allahın Rəsulunun (s) vəfat etdiyi gün) qeyd olunan qaydada sübh namaz qılmışdır: Allahın Rəsulu (s) xəstəliyinin şiddətindən namaza getməyə təqəti olmadığına görə buyurdu: “Deyin, biri namazı qılsın!”

Orada olan Ayişə atasını çağıraraq məscidə yolladı. O, namaza başladı. Bu xəbər Allahın Rəsuluna (s) çatdıqda Əli (ə) və İbn Abbasa söykəndiyi halda məscidə daxil olaraq özünü mehraba çatdırdı. Həzrət, Əbu Bəkrə geri çəkib əyləşdi və camaatla namaz qıldı. Həzrət oturduğu yerdə namaz qıldığından camaat onun səsinə eşitmir, rüku və səcdələrini görmürdü. Bu səbəbdən namazın hansı yerdə olmasını ayaq üstə olan Əbu Bəkrin vasitəsilə bildirdilər.

v) Ayişədən rəvayət olunmuş və istinad olunan rəvayət başdan-başa paradoks və ziddiyyətlə doludur.

İzzuddin Əbu Hamid Mədaini ustadı Əbu Əyyub Mötəzilidən rəvayət edir ki: Ayişə Peyğəmbərin (s) namaz qılmağa təqəti olmadığını gördükdə, tez atası Əbu Bəkrin ardınca adam göndərərək onu məscidə yolladı. Bundan xəbər tutan Allahın Rəsulu (s) hər bir çətinliyə qatlaşaraq özünü

mehraba çatdırdı. Əbu Bəkri geri çəkib özü namaz qılmağa başladı. Sonralar bəziləri bu namazı hüccət sayaraq onu Əbu Bəkrin rəhbərliyə ləyaqətli olması kimi qiymətləndirdilər. Lakin Peyğəmbərin məscidə gəlməsindən məqsəd Əbu Bəkri uzaqlaşdırmaq olması haqda heç nə .demədilər